

Oversigt over høringsvar til forslag til lov om ændring af forældreansvarsloven og retsplejeloven (Imødegåelse af samarbejdschikane i sager efter forældreansvarsloven)

Indhold

1. Hørte myndigheder og organisationer m.v.	1
2. Modtagne høringsvar	2
3. Bemærkninger til lovforslaget	3
3.1. Generelle bemærkninger	3
3.1.2. Bemærkninger	5
3.2. Aflysning og bortfald af samvær (automatisk erstatningssamvær og barnets ferie m.v. med forældrene)	5
3.2.1. Høringssvar	5
3.2.2. Bemærkninger	6
3.3. Midlertidige afgørelser om samvær (fastsættelse af midlertidigt kontaktbevarende samvær og endelighed af midlertidige afgørelser om samvær)	8
3.3.1. Høringssvar	8
3.3.2. Bemærkninger	10
3.4. Mødepligt i Statsforvaltningen	11
3.4.1. Høringssvar	11
3.4.2. Bemærkninger	12
3.5. Børnesagkyndig rådgivning ved fuldbyrdelse af forældreansvar	12
3.5.1. Høringssvar	12
3.5.2. Bemærkninger	14

1. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til forslag til lov om ændring af forældreansvarsloven og retsplejeloven (Imødegåelse af samarbejdschikane i sager efter forældreansvarsloven) blev den 29. september 2014 sendt i høring.

Lovforslaget udmønter politisk aftale af 3. september 2014 mellem alle Folketinges partier om imødegåelse af samarbejdschikane i sager efter forældreansvarsloven. Aftalen indeholder de initiativer, som aftalepartierne er blevet enige om for at styrke og bygge videre på de muligheder, der er i den gældende lovgivning og i Statsforvaltningens sagsbehandling for at sikre barnets kontakt med begge forældre. Initiativerne indeholder med dette afsæt flere forskellige elementer, der har

fokus på at optimere processen og tilskynde forældrene til at samarbejde til bedste for deres børn. Dette sker ved:

- At der indføres mødepligt i Statsforvaltningen i sager efter forældreansvarsloven, så forældre ikke uden gyldig grund kan aflyse møder og dermed opnå at forhale sagen
- At der indføres en frist for, hvornår Statsforvaltningen skal have truffet en midlertidig afgørelse om kontaktbevarende samvær i de tilfælde, hvor der ikke allerede er kontakt mellem barnet og den forælder, som det ikke bor hos
- At midlertidige afgørelser om samvær truffet under en forældremyndigheds- eller bopæls sag automatisk bliver endelige, så sager ikke unødigt starter forfra. Forældre afskæres ikke fra efterfølgende at rette henvendelse til Statsforvaltningen om ændring af det fastsatte samvær
- At samvær som ikke gennemføres, og hvor dette ikke skyldes samværsforældrens forhold, automatisk udløser erstatningssamvær
- At fastsat eller aftalt samvær kun bortfalder, når forældrene har aftalt det eller statsforvaltningen, ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold eller fogedretten har truffet afgørelse om bortfald af samvær
- At der i sager, der allerede behandles i fogedretten, og hvor der skal ske tvangsfuldbyrdelse af et samvær, tilbydes rådgivning hjemme hos forældrene hver for sig, inden der eventuelt sker tvangsfuldbyrdelse.

Lovforslaget har været sendt i høring hos følgende myndigheder, organisationer m.v.:

Advokatrådet, Ankestyrelsen, Barnets Tarv Nu, Bedsteforældrene – imod forældreansvarsloven, Byretterne, Børne- og Kulturchefforeningen, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Dansk Psykolog Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Familieadvokater, Daspcan – Dansk Selskab til Forebyggelse af Børnemishandling og Omsorgssvigt, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolenes Tjenestemandforening, Domstolsstyrelsen, Et barn to forældre, Familiens Forening, Foreningen af Offentlige Chefer i Statsforvaltningen, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Foreningen Far til Støtte for Børn og Forældre, HK/Danmark, HK Landsklubben Danmarks Domstole, Institut for Menneskerettigheder, Kommunernes Landsforening, Kvinderådet, Landsforeningen af Aktive Bedsteforældre, Landsforeningen Børn og Samvær, Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK), Mandecentret, Mødrehjælpen, Red Barnet, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigsombudsmanden på Færøerne, Statsforvaltningen, Vestre Landsret, Østre Landsret.

2. Modtagne høringsvar

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold (herefter MBLIS) har modtaget høringsvar fra følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Byretterne, Børne- og Kulturchefforeningen, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Dansk Psykolog Forening, Danske Advokater og Danske Familieadvokater, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Et barn to forældre, Familiens Forening, Foreningen Far til Støtte for Børn og Forældre, HK Landsklubben Danmarks Domstole, Institut for Menneskerettigheder, Kommunernes Landsforening, Kvinderådet, Landsforeningen Børn og Samvær, Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK), Mandecentret, Mødrehjælpen, Statsforvaltningen, Vestre Landsret og Østre Landsret.

Børnesagens Fællesråd, Domstolsstyrelsen og HK Landsklubben Danmarks Domstole har ikke bemærkninger til lovforslaget.

Danske Advokater og Danske Familieadvokater har afgivet et fælles hørings svar.

Dansk Psykolog Forenings bemærkninger er udarbejdet med inddragelse af foreningens Selskab for Børnesagkyndige.

Kommunernes Landsforening (KL) bemærker, at det ikke har været muligt at få KL's hørings svar politisk behandlet inden fristen. KL har derfor fremsendt et foreløbigt hørings svar og vil fremsende eventuelle supplerende bemærkninger, når sagen har været politisk behandlet.

Kvinderådet har fået kommentarer til lovforslaget fra deres medlemsorganisationer.

MBLIS har i det følgende uddraget essensen af de modtagne hørings svar. MBLIS' bemærkninger fremgår løbende i forhold til de hørings svar, der giver anledning hertil.

Det bemærkes, at en lang række af hørings svarene forholder sig til problemstillinger vedrørende forældreansvarsloven og området i øvrigt, som ligger uden for lovforslagets ramme. I afsnit 3.1. er essensen af disse gengivet.

MBLIS har også modtaget hørings svar fra andre end høringsparterne. MBLIS henviser til, at samtlige hørings svar fra disse foreninger, privatpersoner m.v. i lighed med hørings svar fra høringsparter er vedlagt dette notat i deres helhed.

3. Bemærkninger til lovforslaget

3.1. Generelle bemærkninger

Børnerådet forholder sig positivt til, at regeringen har indgået en aftale om at sætte fokus på, hvad der er bedst for barnet i forbindelse med samværssager ved skilsmisse, specifikt i de sager, hvor et barn afskæres fra samvær med den forælder, som det ikke bor hos. Børnerådet mener dog, at skærpede krav alene ikke hjælper de forældre, som har svært ved at samarbejde, og at der i Statsforvaltningen med fordel kan indtænkes nye og bedre tilbud til forældrene.

Børns Vilkår er positive over for, at man har fokus på at fremme begge forældres loyale og aktive medvirken til en samværssags behandling. Børns Vilkår mener dog generelt ikke, at man når langt ved at lovgive sig ud af følelsesmæssige konflikter og håber derfor, at kommende initiativer vil adressere forebyggelse af konflikter og konflikthåndtering i den enkelte familie.

Dansk Psykolog Forening vurderer, at et yderligere fald i antallet af højkonfliktsager vil kræve øget fokus på forebyggende indsatser på et tidligt tidspunkt i processen, og at den psykologfaglige del af den børnesagkyndige rådgivning og undersøgelse altid skal udføres af enten specialuddannede psykologer eller psykiatere.

Danske Advokater og Danske Familieadvokater er generelt positive over for, at der sættes ind mod den samarbejdschikane, der ses praktiseret af den ene forælder i særlige tilfælde. Danske Advokater og Danske Familieadvokater mener, at lovforslaget reparerer på nogle af de forhold, som ikke fungerer optimalt i forhold til forældreansvarsloven, men at der fortsat er behov for en gennemgribende revision af hele området.

Dommerfuldmægtigforeningen rejser i sit høringssvar flere problemstillinger, som ligger uden for rammerne af lovforslaget, og som henhører under Justitsministeriets ressort, herunder om hjemmelsgrundlaget for politiets magtudøvelse over for børn og om barnets status i disse situationer, og forslag om ændring af retsplejelovens § 537, stk. 5, så fogedretten generelt får kompetence til at fastsætte erstatningssamvær.

Et barn To forældre anfører bl.a., at begreberne bopæls- og samværsforælder bør afskaffes samt at opgaveløsningen på området overdrages til og behandles af en Familiedomstol.

Foreningen Far mener, at lovforslagets formål er positivt, men at forslaget er udtryk for her-og-nu forbedringer af mindre karakter. Foreningen Far foreslår, at forslaget efterfølges af forskellige familiepakker, der skal indeholde en lovreform for ligestilling af moderne familieformer og ligeværdige forældre og forebyggelse og kvalitetssikring i offentlig praksis.

Institut for Menneskerettigheder finder generelt initiativerne positive med henblik på at sikre, at barnet har kontakt til begge forældre.

Kommunernes Landsforening ser det som positivt, at forslaget har til formål at imødegå samarbejdschikane i sager efter forældreansvarsloven. Kommunernes Landsforening erfarer fra sine medlemmer, at der er skilsmisse og samværsproblematikker, hvor det kan være nyttigt, at man så tidligt som muligt får hjulpet familierne til at tage hånd om de opgaver og udfordringer, der er ved at være skilsmissefamilie.

Kvinderådet værdsætter, at forældreansvarsloven ændres, da man fortsat ser konsekvenserne af lovgivningen og administrationen af denne. Kvinderådet mener, at det er afgørende, at der holdes fokus på barnets tarv, både i de familier, der kan fungere indenfor de sædvanlige rammer og i de familier, der lever med vold. Kvinderådet er dog bekymret for, at det store fokus på sager, hvor der udøves chikane, kan have konsekvenser for de børn, hvor den ene forælder har en god grund til at holde barnet væk fra den anden forælder.

Landsforeningen Børn og Samvær mener, at intentionerne i forslaget er rigtige, men at løsningen ikke tager højde for spørgsmålet om, hvor barnet skal bo i forbindelse med ophør af samlivet, og som følge heraf, hvem der egentlig skal have samvær.

Landsorganisation af Kvindekrisecentre (LOKK) rejser en bekymring for, om det store fokus på sager, hvor der udøves chikane, kan have konsekvenser for de børn, hvor den ene forælder har en god grund til at holde barnet væk fra den anden forælder. LOKK mener ikke, at forældreansvarsloven lever op til en tilstrækkelig sikring og beskyttelse af de mest udsatte børn. LOKK har herudover en bekymring i forhold til opgavevaretagelsen på området, og at Statsforvaltningen og fogedretterne ikke tilføres ressourcer i forbindelse med forslaget.

Mandecentret finder det glædeligt, at lovforslaget gør noget ved den samarbejdschikane, som har konsekvenser for ikke mindst børnene, men mener at forslaget rummer nogle væsentlige svagheder i forhold til at definere, hvornår et samvær skal tilsidesættes, og hvordan dette dokumenteres.

Mødrehjælpen undrer sig over, at man med forslaget alene ønsker at håndtere de situationer, hvor et barn ikke har kontakt med den ene forælder pga. konflikter og ikke samtidig sikrer ekstra støtte til alle forældre med højt konfliktniveau. Der bør generelt være fokus på støtte til disse familier via et konfliktforebyggende mæglingsspor, og hvor fokus ligger på etablering af samarbejde og

barnets tarv. Mødrehjælpen mener endvidere, at forslaget bærer præg af et stærkt fokus på forældrenes rettigheder.

3.1.2. Bemærkninger

Ministeriet bemærker generelt, at der med aftalen om satspuljen på børne-, ligestillings, integrations- og socialområdet 2015-2018 er afsat 48,8 mio. kr. over fire år til et forsøgsprojekt med forebyggelse af konflikter ved skilsmisse og samlivsophævelse. Projektet har som formål at begrænse belastningen af børn ved skilsmisse og samlivsophævelse, at styrke forældres evne til samarbejde og konflikthåndtering, at minimere antallet af gengangere i systemet og få en større viden om effekterne af konflikthåndtering til brug for fremtidige overvejelser om tilrettelæggelsen af sagsbehandlingen i systemet.

Ministeriet bemærker endvidere, at de foreslåede ændringer har samme overordnede fokus som loven i øvrigt, nemlig at holde fokus på barnets bedste og barnets perspektiv. Alle afgørelser efter loven skal fortsat træffes ud fra hensynet til barnets bedste, og barnets perspektiv skal belyses i hver enkelt sag.

Endelig bemærkes, at høringsvarene, udover indsættelse af en overgangsbestemmelse i forhold til erstatningssamvær, jf. forslaget § 3, stk. 5, ikke har givet anledning til at ændre lovforslaget. Herudover er der i bemærkningerne til lovforslaget taget højde for en række af de kommentarer, som høringsvarene indeholder.

3.2. Aflysning og bortfald af samvær (automatisk erstatningssamvær og barnets ferie m.v. med forældrene)

3.2.1. Høringssvar

Byretterne bemærker, at udmøntningen af den foreslåede regel om erstatningssamvær må afklares ved en række konkrete afgørelser i fogedretterne og landsretterne.

Børnerådet bifalder intentionen med forslaget, men mener at barnets perspektiv skal inddrages, idet et automatisk erstatningssamvær ikke nødvendigvis er ønskeligt for barnet. Det bør præciseres i forslaget, at automatisk erstatningssamvær skal sikre barnets oplevelse af kontinuitet og ikke forældrenes ret til samvær. Det bør også udløse erstatningssamvær, hvis samværsforælderen aflyser et samvær, og det må bero på en konkret vurdering, hvorvidt bopælsforælderen har hjemmel til at aflyse et planlagt samvær.

Børns Vilkår mener, at det er betænkeligt, at udgangspunktet er, at samvær aldrig bør aflyses uanset grunden. Dette udgangspunkt tager ikke hensyn til forhold, der opstår i et børneliv, og forslaget vil have konsekvenser for barnets sociale liv. Forslaget synes at være udtryk for et forældrerettighedsperspektiv mere end et børneperspektiv.

Danske Advokater og Danske Familieadvokater finder, at det kan mindske konflikterne, hvis Statsforvaltningen kan fastsætte ferie for bopælsforælderen, men at det bør præciseres, hvad der menes med "rimelig ferie". Danske Advokater og Danske Familieadvokater finder også, at der bør fastsættes en frist for, hvornår bopælsforælderen skal ansøge, og hvornår Statsforvaltningen skal træffe afgørelse herom. I forhold til automatisk erstatningssamvær foreslås præciseringer, og Danske Advokater og Danske Familieadvokater finder også, at forslaget i de tilfælde, hvor barnet ønsker at deltage i andre aktiviteter har mere fokus på samværsforælders ret end på barnets behov.

Dommerfuldmægtigforeningen anfører, at et på forhånd tidsfæstet erstatningssamvær kan være ødelæggende for planlægningen af barnets aktiviteter og bryde barnets rytme mere end det ikke gennemførte samvær. Endvidere bør begrænsningerne i ordningen indarbejdes i lovteksten. Foreningen påpeger også, at forslaget vil give anledning til det særlige fagedretlige problem om, hvorvidt et automatisk erstatningssamvær vil være omfattet af retsplejelovens § 478, stk. 1, nr. 1-3.

Foreningen Far finder, at det også bør udløse automatisk erstatningssamvær, hvis samværsforælderen hindres i at have samvær med barnet pga. uopsættelige årsager, og at erstatningssamvær, som falder sammen med barnets ferie med bopælsforælderen, skal kunne afholdes i førstkommande periode derefter. Erstatningssamvær bør i øvrigt ikke kunne bortfalde men skubbes i enhver henseende en uge.

Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at der ved fastlæggelse af automatisk erstatningssamvær bør sker en individuel vurdering af, om en sådan fastlæggelse af samvær er til barnets bedste.

Kvinderådet vurderer, at forslaget kan medføre, at et barn udleveres til samvær hos en voldelig forælder, uanset at bopælsforælderen har haft valide grunde til at aflyse samværet.

Landsforeningen Børn og Samvær mener, at der med forslaget alene er en indirekte mulighed for Statsforvaltningen til at blande sig i bopælsforælderen ferie og foreslår en direkte hjemmel til, at Statsforvaltningen kan træffe en afgørelse om fordeling af hovedferierne. For så vidt angår automatisk erstatningssamvær finder foreningen, at bekendtgørelsen, som nærmere skal regulere dette, bør sendes i høring.

Landsorganisation af Kvindekrisecentre (LOKK) vurderer, at forslaget, uanset initiativets gode intention, utilsigtet kan medføre, at et barn udleveres til samvær hos en voldelig forælder, uanset at bopælsforælderen har haft valide grunde til at aflyse samværet. Herudover anføres det, at det aldrig må være forældrenes ret til barnet, som overskygger barnets tarv.

Mødrehjælpen tvivler på, at man kan genetablere barnets tabte kontakt til den ene forælder alene ved at indføre regler om, at samvær kun aflyses ved forældreaftale eller Statsforvaltningens afgørelse, eller at der automatisk udløses erstatningssamvær, hvis samvær ikke gennemføres. Mødrehjælpen anfører, at forslagene i værste fald kan intensivere konflikten, og at den chikanerende forælder næppe vil lade sig påvirke af en bestemt fordeling af rettigheder mellem bopæls- og samværsforælderen.

Statsforvaltningen ønsker en tydeliggørelse af forslaget om automatisk erstatningssamvær på en række punkter.

Østre Landsret har meddelt MBLIS, at det ikke er muligt at afgive hørings svar inden udløbet af høringsfristen. Landsretten har telefonisk afgivet bemærkninger til forslaget om automatisk erstatningssamvær af teknisk karakter. **Vestre Landsret** har meddelt MBLIS, at man kan tilslutte sig Østre Landsrets bemærkninger og i øvrigt ikke har bemærkninger til lovforslaget.

3.2.2. Bemærkninger

MBLIS bemærker generelt, at det med forslaget i den foreslåede nye bestemmelse i § 21 a (lovforslagets § 1, nr. 1,) om, at aftalt eller fastsat samvær som udgangspunkt ikke bortfalder, tydeliggøres for bopælsforælderen, at ferier skal placeres med respekt for samvær med den anden forælder. Forslaget udmønter initiativet i den politiske aftale af 3. september 2014 om, at Statsforvaltningen kan fastsætte barnets ferie med begge forældre, så samvær ikke forhindres på grund af chikanøs ferieafholdelse. Det fremgår af forslagens almindelige bemærkninger, at en bopælsforælder, der vil placere sin ferie med barnet uden for almindelige ferie- og helligdagsperioder på en sådan måde, at det går ud over barnets samvær med samværsforælderen, og hvor der ikke er enighed om dette, skal søge om bortfald af det samvær, der falder sammen med den ønskede ferie.

Af aftalen fremgår endvidere et initiativ om, at samvær som ikke gennemføres, og hvor dette ikke skyldes samværsforælders forhold, automatisk udløser erstatningssamvær. Dette initiativ udmøntes ved en udvidelse af bemyndigelsesbestemmelsen i lovens § 42, sådan at ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold kan fastsætte regler om erstatningssamvær. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, vil bemyndigelsesbestemmelsen blive udnyttet til, at der i bekendtgørelse om forældremyndighed, barnets bopæl og samvær m.v. indsættes en bestemmelse om, at ikke gennemført samvær automatisk udløser erstatningssamvær. Bestemmelsen indebærer, at Statsforvaltningen i afgørelser om samvær, som træffes efter lovens ikrafttræden, kan indsætte et standardvilkår om, at ikke gennemført samvær automatisk udløser erstatningssamvær.

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget medfører de foreslåede regler om erstatningssamvær, at der automatisk fastsættes et nyt erstatningssamvær, hvis bopælsforælderen aflyser et erstatningssamvær, medmindre erstatningssamværet falder på et tidspunkt, hvor samværsforælderen efter samværsordningen alligevel skulle have samvær med barnet. Ministeriet bemærker, at den nærmere praktiske tilrettelæggelse af ordningen, herunder også hvordan man som samværsforælder forholder sig ved gentagne aflysninger af samværet, vil blive beskrevet i de administrative forskrifter.

Ministeriet skal dog samtidig pege på, at hensigten med at indføre et automatisk erstatningssamvær er at søge at opretholde barnets kontinuerlige og løbende kontakt med samværsforælderen samt at forebygge, at den anden forælder igen aflyser et samvær. Initiativets hovedfokus er således at virke fremmende på forældrenes egen aktive og loyale medvirken til, at samværsordningen gennemføres til bedste for barnet.

Ministeriet bemærker også, at forslagens initiativer er rettet mod de sager, hvor et barn uden påviselig grund mister kontakten med den anden forælder, og at initiativerne ikke bryder med det helt grundlæggende princip i forældreansvarsloven om, at afgørelser om samvær altid skal træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet.

Det er ministeriets opfattelse, at de fleste forældre formår at samarbejde om samværet til bedste for barnet, og derfor også er i stand til at indgå konkrete aftaler om tilrettelæggelse af samværet sådan, at dette tilpasses det enkelte barns behov for fleksibilitet, herunder bytning af samvær i særlige situationer. Forslagets formål er således at undgå, at barnets kontakt med den forælder, som det ikke bor hos, svækkes i de tilfælde, hvor den anden forælder bevidst chikanerer ved at aflyse samværet.

Ministeriet henviser i øvrigt til, at det fremgår af de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.3. at bemyndigelsen i den foreslåede nye bestemmelse i § 42 nr. 3, giver ministeren mulighed for at udforme reglerne sådan, at det automatisk fastsatte erstatningssamvær kan fungere bedst muligt i

praksis, herunder mulighed for at justere reglerne i lyset af erfaringerne med anvendelsen af ordningen.

I forhold til spørgsmålet om, hvorvidt et automatisk erstatningssamvær vil være omfattet af retsplejelovens § 478, stk. 1, nr. 1-3, bemærker ministeriet, at det vil fremgå af de administrative forskrifter, at en beskrivelse af reglerne om erstatningssamvær fremover skal indsættes i alle samværsafgørelser, og at forældre, der indgår aftaler om samvær gennem Statsforvaltningen, skal orienteres om reglerne om erstatningssamvær, således at de har mulighed for at indarbejde reglerne i aftalen. Når en afgørelse eller aftale, der er omfattet af § 478, stk. 1, nr. 1-3, i retsplejeloven, indeholder en beskrivelse af regler om erstatningssamvær, kan tvangsfuldbyrdelse af erstatningssamvær ske på grundlag af afgørelsen eller aftalen. For så vidt angår afgørelser og aftaler om samvær, der er truffet eller indgået før lovens ikrafttræden, og som derfor ikke indeholder beskrivelse af regler om erstatningssamvær, har ministeriet i overgangsreglerne i lovforslagets § 3 indsat en bestemmelse (stk. 5), der sikrer, at erstatningssamvær også i disse situationer vil kunne tvangsfuldbyrdes.

3.3. Midlertidige afgørelser om samvær (fastsættelse af midlertidigt kontaktbevarende samvær og endelighed af midlertidige afgørelser om samvær)

3.3.1. Hørings svar

Advokatrådet finder det – under henvisning til at midlertidige afgørelser træffes på et foreløbigt og til tider uoplyst grundlag – retssikkerhedsmæssigt meget betænkeligt, at det forslås, at midlertidige afgørelser om samvær skal være endelige.

Børne- og Kulturchefforeningen tilslutter sig lovforslaget i det hele, men anfører at tidsfristen for afgørelser af hensyn til børnene bør reduceres mest muligt, eks. til 14 dage.

Børnerådet finder det problematisk, at midlertidige afgørelser om samvær automatisk gøres endelige, idet en afgørelse som skal sikre barnet de bedste muligheder kræver et grundigt arbejde. Børnerådet anbefaler, at forslaget ændres sådan, at midlertidige afgørelser har gyldighed indtil en endelige afgørelse er effektueret og peger også på, at forslaget forudsætter en realistisk ressourcetil- deling.

Børns Vilkår er enig i, at det er bekymrende, at et barn fratages kontakt til den ene forælder pga. sagsbehandlingsregler og sagsbehandlingstider, men at det er urealistisk at skærpe sagsbehandlingstiden, medmindre Statsforvaltningen tilføres yderligere ressourcer. Børns Vilkår påpeger også, at det bør defineres nærmere, hvornår der er begrundet tvivl om, at et samvær er bedst for barnet, og at samvær altid bør tage udgangspunkt i en konkret vurdering af det enkelte barns behov, hvorfor et standardiseret minimumssamvær ikke er en løsning. I forhold til endelighed af midlertidige afgørelser er det vigtigt, at man fastholder muligheden for, at forældrene kan bede om ændring af samværet.

Danske Advokater og Danske Familieadvokater finder det positivt, at der søges truffet hurtigere midlertidige beslutninger, så barnets kontakt til begge forældre sikres. Det anføres også, at det altid bør være en ret til at få en midlertidig afgørelse ændret. Det vurderes, at 3 uger kan være en kort frist, da der skal foretages partshøring og rimelig tid til at indhente relevante oplysninger, og at det er vigtigt at reglerne i § 39 i loven ikke er til hinder for en efterfølgende mere grundig sagsbehandling.

Foreningen Far påpeger, at det er vigtigt at sikre, at Statsforvaltningen har ressourcer nok til gennemførelse af hurtig sagsbehandlingstid.

Institut for Menneskerettigheder finder, at det er positivt, at der etableres mulighed for at træffe midlertidige afgørelser om kontaktbevarende samvær, og at midlertidige afgørelser bliver endelige. I forhold til endelighed af midlertidige afgørelser finder instituttet, at det er vigtigt, at der bliver truffet den korrekte materielle afgørelse. Set i sammenhæng med at fristerne for at afgøre sager om midlertidigt samvær er forholdsvis korte, finder instituttet det vigtigt, at bestemmelsen i lovens § 39 (om ændring af samvær) i denne forbindelse ikke anvendes for restriktivt. En for kort sagsbehandlingstid må ikke medføre, at barnets perspektiv ikke er inddraget i tilstrækkelig grad, og det er vigtigt, at sagen er oplyst tilstrækkeligt, herunder at forældrene og barnet er inddraget. Instituttet foreslår derfor, at den foreslåede frist formuleres i overensstemmelse med den frist, der allerede er for at træffe midlertidige afgørelser i bekendtgørelsen om forældremyndighed, barnets bopæl og samvær m.v.

Kvinderådet er enig i, at det er vigtigt at have fokus på sagsbehandlingstider, men at dette ikke må være på bekostning af en grundig sagsbehandling. Dette gælder særligt, hvis voldsudsatte ender i det tilsigtede ”særlige spor”. Kvinderådet understreger i forhold til forslaget om endelighed af midlertidige afgørelser, at dette aldrig må ske på bekostning af en grundig sagsbehandling.

Landsforeningen Børn og Samvær er ikke enig i forslaget om endelighed af midlertidige afgørelser. Foreningen anfører, at det ligger i hele konceptet omkring midlertidige afgørelser, at de netop er midlertidige, og at det ikke er tanken, at det helt store undersøgelsesapparat skal sættes i gang, hvorfor foreningen, fordi der lægges op til hurtigere afgørelser, frygter for kvaliteten i Statsforvaltningens sagsbehandling.

Landsorganisation af Kvindekrisecentre (LOKK) er enig i, at det er vigtigt at have fokus på at mindske de i forvejen urimeligt lange sagsbehandlingstider og anerkender derfor initiativet. Foreningen anfører også, at dette aldrig må ske på bekostning af grundig sagsbehandling. I forhold til endelighed af midlertidige afgørelser frygter LOKK for, om der vil være tilstrækkelig tid til at undersøge sagerne tilstrækkeligt til bunds, og at det når afgørelsen automatisk bliver endelig, i sidste ende vil gå ud over barnet.

Mandecentret er enig i intentionen i forslaget om endelighed, hvorefter det ikke vil være nødvendigt for samværsforælderen at søge om samvær på ny. Centret påpeger, at det er vigtigt, at en eventuel ansøgning fra samværsforælderen om ændring af det midlertidige samvær ikke bliver ramt af lovens § 39.

Mødrehjælpen anerkender lovforslagets intention om at sikre hurtige midlertidige afgørelser, men er samtidig bekymret for, om de nye skærpede krav kan risikere at presse Statsforvaltningen i en sådan grad, at der ikke er tid til og mulighed for en tilstrækkelig grundig belysning af sagen. I lyset heraf finder Mødrehjælpen det bekymrende, at det foreslås, at midlertidige afgørelser bliver endelige, idet sådanne afgørelser i sagens natur er midlertidige, og at der fortsat kan være behov for at undersøge forholdene nærmere, så barnets trivsel varetages bedst muligt.

Statsforvaltningen ønsker en tydeliggørelse af de forhold, som kan begrunde, at der ikke skal fastsættes midlertidigt kontaktbevarende samvær, og en tydeliggørelse af hvorvidt fastsættelse af midlertidigt kontaktbevarende samvær afskærer forældrene fra at anmode om fastsættelse af midlertidigt samvær efter forældreansvarslovens § 29.

Østre Landsret har meddelt MBLIS, at det ikke er muligt at afgive høringsvar inden udløbet af høringsfristen. Landsretten har telefonisk afgivet bemærkninger til forslaget om midlertidige afgørelser endelighed af teknisk karakter. **Vestre Landsret** har meddelt MBLIS, at man kan tilslutte sig Østre Landsrets bemærkninger og i øvrigt ikke har bemærkninger til lovforslaget.

3.3.2. Bemærkninger

Formålet med den foreslåede nye bestemmelse i § 29 a om kontaktbevarende samvær er at genetablere kontakten mellem barnet og forælderen, som barnet ikke bor hos, hvis kontakten er afbrudt uden grund. De typiske situationer, hvor forslaget tænkes anvendt, er beskrevet i forslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.2.1. og omfatter situationer, hvor samlivet lige er ophævet eller, hvor der indtil for nylig har været samvær. Kerneområdet for bestemmelsen vil således være situationer, hvor udgangspunktet er, at det er bedst for barnet, at den kontakt, som barnet hidtil har haft til begge forældre, ikke afbrydes.

Af lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.3.3. fremgår det, at Statsforvaltningen skal foretage den sagsoplysning, der vurderes at være nødvendig for at træffe afgørelse om midlertidigt kontaktbevarende samvær inden for fristen. Det er ministeriets vurdering, at en frist på 3 uger dels imødekommer behovet for, at der i situationer, hvor der ikke er kontakt mellem barnet og den ene forælder, og hvor der ikke er grund til at tro, at det ikke er bedst for barnet, at der er kontakt, hurtigt fastsættes et kontaktbevarende samvær, og dels at Statsforvaltningen samtidig kan foretage den nødvendige sagsbehandling, herunder at forældrenes synspunkter og barnets perspektiv inddrages i tilstrækkeligt omfang.

Som det beskrives i lovforslagets afsnit 2, skal forslaget ses i lyset af en grundlæggende intention bag forældreansvarsloven – nemlig at afgørelser efter loven altid skal træffes ud fra hensynet til barnets bedste. Bestemmelsen skal også ses i lyset af en anden grundlæggende intention i loven, nemlig at et barn har ret til kontakt med begge sine forældre. Bestemmelsen vil som beskrevet i forslagets almindelige bemærkninger ikke finde anvendelse i de situationer, hvor det vurderes, at det er nødvendigt at foretage en grundig og tilbundsående undersøgelse af, hvorvidt det rent faktisk er til barnets bedste, at der fastsættes samvær. Foreligger en sådan begrundet tvivl – f.eks. i tilfælde af misbrug, fysisk eller psykisk vold i familien, overgreb eller lignende – skal Statsforvaltningen som hidtil undersøge disse forhold nærmere. Derimod vil bestemmelsen finde anvendelse i de situationer, hvor der ikke er grund til at tro, at samværet ikke er til bedste for barnet. Forslaget ændrer således ikke ved tilgangen til og behandlingen af de sager, hvor der rejses tvivl om, hvorvidt samværet er til bedste for barnet.

Forslagene om midlertidigt kontaktbevarende samvær, herunder fastsættelse af et standardiseret minimumssamvær, og om endelighed af midlertidige afgørelser skal ses i lyset af, at Statsforvaltningen efter, at der er truffet afgørelse om midlertidigt kontaktbevarende samvær, fortsætter sagsbehandlingen med henblik på at træffe en endelig afgørelse om samvær, der imødekommer behovet for, at der af hensyn til barnet findes en mere langsigtet ordning med samværet.

Ministeriet bemærker i den forbindelse, at hensigten bag reglen i § 39 i forældreansvarsloven, hvorefter en anmodning om ændring af forældremyndighed, barnets bopæl, samvær eller anden kontakt kan afvises af Statsforvaltningen, hvis forholdene ikke har ændret sig væsentligt, er at dæmme op for »evigt verserende sager«, der i nogle tilfælde skaber lange perioder med uro for barnet, samt at gøre det klart for forældrene, at de har et fælles ansvar for, at samværet bliver gennemført på en måde, der er hensigtsmæssig for barnet. Bestemmelsen har navnlig betydning for anmodninger om enkeltstående fravigelser af samværet.

Ministeriet henviser i den forbindelse til, at det fremgår af lovforslaget, at forslaget om at midlertidige afgørelser om samvær truffet under en forældremyndigheds- eller bopæls sag automatisk bliver endelige, ikke afskærer forældrene fra efterfølgende at rette henvendelse til Statsforvaltningen om ændring af det fastsatte samvær. Ministeriet vil yderligere tydeliggøre dette i lovforslaget.

3.4. Mødepligt i Statsforvaltningen

3.4.1. Høringssvar

Advokatrådet finder, at det – i lyset af at Statsforvaltningen allerede i dag kan undlade at indkalde parterne til vejledningsmødet, hvis det skønnes uhensigtsmæssigt – kan synes unødvendigt at pålægge mødepligt. Hvis man indfører en sådan pligt, bør der også indføres en sanktion, og at Statsforvaltningen skal have adgang til at informere parterne om konsekvenserne af udeblivelse.

Børnerådet er tilfreds med, at forslaget i sin intention søger at dæmme op for de situationer, hvor afgørelse af sagen udsættes på grund af aflysninger og afbud. Børnerådet finder det problematisk, at der signaleres pligt og straf i højere grad end hjælp, støtte og forebyggelse til forældre, så man undgår, at forældrene ikke samarbejder. Rådet finder også, at mødepligten bør gælde alle parter i sagen sådan, at aflysning og udsættelse fra implicerede fagpersoner heller ikke tolereres.

Børns Vilkår er enig i, at det er uhensigtsmæssigt, at forældrene bevidst forhaler en sag, men anfører samtidig at det er af afgørende betydning, at man i disse meget vanskelige sager bevarer fokus på barnets bedste og ikke alene fokuserer på udeblivelsen, men også grunden til denne.

Danske Advokater og Danske Familieadvokater oplever ikke udeblivelser fra møder som et problem og vurderer, at Statsforvaltningen er blevet bedre til at få berammet møderne hurtigt. Danske Advokater og Danske Familieadvokater mener, at det er retssikkerhedsmæssigt stærkt betænkeligt, hvis partens mulighed for at lade sig repræsentere ved advokat beskæres. I langt de fleste sager er både parter og rådgivere interesseret i at få sagen fremmet, og det er derfor ikke adækvat at hindre den store gruppe af forældre muligheden for repræsentation af hensyn til en udokumenteret lille gruppe, som spekulerer i lang sagsbehandlingstid.

Foreningen Far mener, at det, for at understøtte forslaget, er vigtigt at sikre en effektiv mødebooking i Statsforvaltningen.

Institut for Menneskerettigheder finder, at det er positivt, at der indføres mødepligt i Statsforvaltningen, og at mødepligten er et godt redskab i forhold til de forældre, der uden særlig grund medvirker til at forhale sagen.

Kvinderådet og Landsorganisation af Kvindekrisecentre (LOKK) vurderer, at der i det omfang voldsudsatte ikke ender i det tilsigtede ”særlige spor” er en risiko for, at en voldsudsat tvinges til at sidde i vejledningsmøde med voldsudøveren. Det vurderes, at det forhold, at mødepligten gøres til en normalitet, kan medføre risiko for et skub i retningen af, at dette også vil blive pålagt i familier med vold, misbrug og overgreb.

Landsforeningen Børn og Samvær mener ikke, at udeblivelse fra møder i Statsforvaltningen er en udbredt trend og kan frygte, at Statsforvaltningen på trods af forslagets bemærkninger vil be-

nytte en anmodning om udsættelse for at kunne medtage bisidder eller advokat som springbræt til at forhindre deltagelse af sådanne.

Mandecentret anfører, at der er tale om en god bestemmelse og foreslår, at tværfaglige møder også bør være omfattet af mødepligt.

Mødrehjælpen anfører, at det er vigtigt, at Statsforvaltningen med denne ordning formår at identificere de voldsudsatte familier og undlader at indkalde disse til et obligatorisk rådgivningsmøde. Mødrehjælpen mener ikke, at obligatoriske rådgivningsmøder er tilstrækkeligt til at motivere forældre i højkonflikt sager til at samarbejde.

Statsforvaltningen mener, at det bør tydeliggøres, hvilke muligheder Statsforvaltningen har i forhold til partsrepræsentanter, som oplyser, at de er forhindret i at møde indenfor en rimelig tidsfrist.

3.4.2. Bemærkninger

Som det fremgår af forslaget almindelige bemærkninger afsnit 3.4.2. skal forslaget om at indføre mødepligt til vejledningsmødet i Statsforvaltningen fremme begge forældres aktive og loyale medvirken til sagens behandling og imødegå fordele ved, at sagens proces og afklaring forhales. Ministeriet er enig i, at størstedelen af de forældre, der henvender sig til Statsforvaltningen, medvirker til sagens oplysning og møder op til de indkaldte møder. Som det også fremgår af de almindelige bemærkninger, medfører forslaget for denne store gruppe af forældre ingen forskel i forhold til Statsforvaltningens mødevirksomhed i dag.

For at tydeliggøre mødepligten over for forældrene skal Statsforvaltningen tilrettelægge sagsbehandlingen sådan, at det over for forældrene understreges, at deltagelse i det indledende vejledningsmøde er obligatorisk. Statsforvaltningen skal her understrege, at udeblivelse medfører, at der som udgangspunkt ikke bliver indkaldt til et nyt møde. Det vil desuden blive understreget, at undladelse af at medvirke til sagsbehandlingen kan medføre, at der træffes afgørelse på det foreliggende grundlag (processuel skadevirkning).

Ministeriet henviser i øvrigt til, at det i forslaget almindelige bemærkninger er tilkendegivet, at der kan forekomme situationer, hvor en forælder har en gyldig grund til ikke at give møde, og at forslaget ikke er til hinder for, at der, ligesom det er praksis i dag, afholdes møder med forældrene hver for sig, f.eks. hvis den ene forælder ikke ønsker at møde den anden på grund af dennes voldelige adfærd. Det fremgår også af bemærkningerne, at omberømmelse af møder også skal være en mulighed, hvis det vurderes nødvendigt for at sikre forælderen mulighed for at lade sig repræsentere af en advokat eller have en bisidder med.

3.5. Børnesagkyndig rådgivning ved fuldbyrdelse af forældreansvar

3.5.1. Høringssvar

Byretterne bemærker, at en ordning, hvorefter fogedretten fik pligten til at tilbyde børnesagkyndig rådgivning, ville indebære en naturlig udbygning af det allerede eksisterende samarbejde med de børnesagkyndige og betyde en kortere sagsbehandlingstid.

Børnerådet tilslutter sig det vigtige i at tilbyde forældre børnesagkyndig rådgivning i forbindelse med tvangsfuldbyrdelse af forældreansvar, og at forældre, som ikke umiddelbart er i stand til at tage imod ordningen, skal have telefonisk rådgivning. Børnerådet bemærker, at tidsfristen for ud-

sættelse af sagen ikke bør være mere end 2 uger, og at der skal være tilstrækkeligt med børnesagkyndige til, at sagsforløbet ikke bliver forhalet.

Børns Vilkår ser meget positivt på initiativer, der har til formål at undgå at børn hentes med magt af fogeden. Tvangsfuldbyrdelse bør til enhver tid undgås. I stedet bør de højspændte konflikter forebygges ved, at forældre, der gennemgår en skilsmisse, er sikret rådgivning på et tidligere tidspunkt, og Børns Vilkår ønsker derfor at styrke den forebyggende indsats generelt. Børns Vilkår er bekymret for, om rådgivningen, fordi den ligger sent i forløbet, alene har karakter af at skulle overtale den forælder, der tilbageholder barnet til at udlevere til samvær. Foreningen gør opmærksom på, at man tidligere har foreslået et udrykningshold til håndtering af de meget konfliktfyldte sager.

Dansk Psykolog Forening støtter forslaget men henstiller til, at al børnesagkyndig rådgivning i udgangspunktet foregår i Statsforvaltningen og ikke i forældrenes hjem. Forslaget er begrundet i, at den bedste faglighed leveres i Statsforvaltningens rammer, og det er vurderingen, at forældre i højkonfliktsager ikke altid kan betragtes som tilregnelige, hvorved den børnesagkyndige rådgivers sikkerhed kan blive kompromitteret.

Danske Advokater og Danske Familieadvokater finder det positivt, at der afsættes ekstra ressourcer til børnesagkyndig rådgivning i de sager, der er indbragt for fogedretten, men mener at det bør være fogedretten, der sørger for at iværksætte denne rådgivning, idet det er vigtigt, at fogedretten ikke slipper sagen. Foreningerne finder det endvidere problematisk, at advokatbeskikkelse i flere sager afskæres.

Dommerfuldmægtigforeningen kan tiltræde hensynene bag den foreslåede rådgivningsordning ved fuldbyrdelse af forældreansvar. Foreningen har dog navnlig anført, at foreningen finder det uklart i hvilke situationer, rådgivningsordningen skal benyttes. Dette skyldes, at ordningen ikke omfatter alle tilfælde, hvor en fogedforretning fremmes, men kun tilfælde hvor der skal ske fuldbyrdelse ved anvendelse af umiddelbar magt. Foreningen efterlyser endvidere regler om, at rådgiverne skal afgive rapport til fogedretten om forløbet af rådgivningen, herunder afgive udtalelse om, hvorvidt fuldbyrdelse vil være til alvorlig skade for barnets legemlige eller sjælelige sundhed.

Efter forslaget er det forældrene, der tilbydes rådgivning. Foreningen mener imidlertid, at der også kunne være behov for, at barnet fra en neutral person forberedes på, hvad der skal ske under en udørende fogedforretning.

Foreningen anser det for problematisk, at en sag, der behandles af domstolene, sendes til behandling hos en administrativ myndighed, efter fogedretten har truffet en eller flere afgørelser i sagen, idet der herved efter foreningens opfattelse sker herved en uheldig sammenblanding af den udøvende og den dømmende magt.

Endelig tvivler foreningen på, om rådgivningen kan gennemføres inden for de skitserede tidsrammer.

Kvinderådet mener, at det er grundlæggende uforeneligt med barnets tarv at anvende fogedretten i forældremyndighedsager. Rådet hilser forslaget velkomment, men finder at rådgivning skal tilbydes langt før en eventuel tvangsfuldbyrdelse.

Landsforeningen Børn og Samvær er enig i, at fogedsager om samvær kan være meget problematisk og opleves dramatisk for børnene, men er ikke enig i at den rigtige model er at sende sagen

midlertidigt tilbage til Statsforvaltningen til børnesagkyndig rådgivning. Foreningen mener, at det at sagen sendes tilbage til Statsforvaltningen kan forlede parterne til at tro, at realitetsbehandlingen skal starte forfra, og at adskillelsen mellem fogsedsagen og den børnesagkyndige rådgivning virker uheldig.

Landsorganisation af Kvindekrisecentre (LOKK) hilser forslaget velkomment men finder, at det nuværende fokus for anvendelse er for snævert. LOKK foreslår, at tilbuddet udvides til at omfatte samtlige sager, som ender i fogedretten.

Mandecentret er enig i intentionen om at beskytte barnet imod at skulle opleve en tvangsmæssig udlevering.

Mødrehjælpen er enig i forslagets intention men mener, at det vil være langt bedre, om konflikten mellem forældrene slet ikke kommer så langt ud, og at Mødrehjælpenes forslag om en styrket mæglingsindsats netop kan forebygge, at konflikterne mellem forældrene når et niveau, hvor anvendelsen af umiddelbar magt kommer på tale.

Østre Landsret har meddelt MBLIS, at det ikke er muligt at afgive hørings svar inden udløbet af høringsfristen. Landsretten har telefonisk afgivet bemærkninger til forslaget om børnesagkyndig rådgivning ved fuldbyrdelse af forældreansvar af teknisk karakter. **Vestre Landsret** har meddelt MBLIS, at man kan tilslutte sig Østre Landsrets bemærkninger og i øvrigt ikke har bemærkninger til lovforslaget.

3.5.2. Bemærkninger

Den foreslåede rådgivning skal først og fremmest søge at undgå, at det er nødvendigt at fuldbyrde forældremyndighed, barnets bopæl eller samvær ved anvendelse af umiddelbar magt. Formålet med den foreslåede ordning er således at skærme barnet mod den voldsomme oplevelse, som anvendelsen af umiddelbar magt kan være. Såfremt dette ikke lykkes, skal rådgivningen søge at sætte forældrene i bedre stand til at håndtere situationen, hvor barnet overgives fra den ene forælder til den anden forælder under en fogedforretning. Forslaget har fokus på situationer, hvor fogedretten har vurderet, at barnets sjælelige eller legemlige sundhed ikke udsættes for alvorlig fare ved fuldbyrdelsen, og vurderet, at den forælder, der har barnet hos sig, ikke frivilligt vil efterleve fogedrettens afgørelse om udlevering af barnet, og hvor fogedretten har udtømt sine muligheder for at forlige sagen. Det er op til fogedretten at tage stilling til, hvornår det i den konkrete sag er bedst for barnet at udsætte sagen med henblik på at give forældrene rådgivningstilbud efter den foreslåede ordning.

Rådgivningsordningen skal ikke erstatte de muligheder, som fogedretten i dag har til at inddrage børnesagkyndig ekspertise i tvangsfuldbyrdelsen. Ordningen omfatter således ikke udarbejdelse af børnesagkyndige undersøgelser eller deltagelse i fogedforretningen. Der er tale om et rådgivningstilbud, hvorfor rådgiveren ikke uden samtykke må videregive oplysninger fra rådgivningen til hverken statsforvaltningen eller fogedretten. Rådgiverne skal alene orientere fogedretten og Statsforvaltningen om, i hvilket omfang der er gennemført rådgivning, og om eventuelle aftaler, der er indgået under rådgivningen. Der henvises til forslagets afsnit 3.5.1.1. og bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 6.

Det er ministeriets opfattelse, at der ved fastlæggelse af ordningen er taget højde for, at rådgivningen ikke forsinker tvangsfuldbyrdelsen unødigt ved, at der er fastsat en kort frist for udsættelse på

2 uger. Med den korte frist signaleres det også til forældrene, at tilbuddet om rådgivning gives med et specifikt formål og ikke skal tjene som afsæt til, at sagen genåbnes i Statsforvaltningen med andre formål. Det fremgår endvidere af den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 537, stk. 4, (forslagets § 2), at fogedretten kan undlade at udsætte fuldbyrdelsen, hvis der foreligger særlige omstændigheder. Dette kan bl.a. være tilfældet, hvis forældrene tidligere har modtaget rådgivning efter den foreslåede ordning eller ikke har taget imod tilbud om rådgivning.

Ministeriet finder, at den børnesagkyndige rådgivning bedst og mest hensigtsmæssigt foregår i Statsforvaltningens regi, idet Statsforvaltningen har et korps af børnesagkyndige rådgivere, der med kort varsel vil kunne rykke ud og gennemføre rådgivningen. Dertil kommer, at der normalt vil være tale om sager, som Statsforvaltningen i forvejen har et kendskab til, og at den børnesagkyndige, der skal gennemføre rådgivningen, derfor hurtigt vil kunne sætte sig ind i sagen og dermed sikre en kvalificeret rådgivning af forældrene. Da Statsforvaltningen alene skal tilbyde og gennemføre rådgivningen og derfor ikke kan træffe afgørelser i relation til fuldbyrdelsessagen, indebærer ordningen ikke sammenblanding af den udøvende og den dømmende magt.

Denne form for særlig rådgivning skal som udgangspunkt foregå i forældrenes hjem. Som det fremgår af bemærkningerne i lovforslaget kan rådgivningen dog foregå i Statsforvaltningens lokaler. Dette kan være tilfældet, hvis en forælder anmoder herom, eller hvis der vurderes at kunne være fare for den børnesagkyndiges sikkerhed.

Endelig bemærkes, at formålet med ordningen er at undgå anvendelse af umiddelbar magt ved fuldbyrdelse af forældreansvar. Tilbuddet om rådgivning er derfor rettet mod barnets forældre.